

แผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

เทศบาลตำบลสระแก้ว
อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

คำนำ

แผนพัฒนา ๔ ปี เทศบาลตำบลสระแก้ว (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินการขององค์กร และเป็นแนวทางในการดำเนินงานในทิศทางที่องค์กรต้องกำหนดไว้ และเป็นเครื่องมือในการบริหารให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ และสามารถควบคุมติดตาม และประเมินผลให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแผนพัฒนา ๔ ปี (๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ฉบับนี้ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและและการเกษตร การจัดระบบบริหารจัดการ โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา แต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ตลอดระยะเวลา ๔ ปี (๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ซึ่งบางโครงการจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดจนระยะเวลา ๓ ปี และในแต่ละโครงการได้แสดงตัววัตถุประสงค์ เป้าหมาย งบประมาณ การดำเนินการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เทศบาลตำบลสระแก้ว และมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องต่อการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนงานโครงการในแผนทางการพัฒนา

เทศบาลตำบลสระแก้ว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนา ๔ ปี ฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหา และสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพสูงสุด และก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้า

เทศบาลตำบลสระแก้ว

ตุลาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
ส่วนที่ 1	บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา	๙
ส่วนที่ ๓	การนำแผนพัฒนาสามปีไปสู่การปฏิบัติ	๑๔
ส่วนที่ ๔	แนวทางการติดตามประเมินผล	
ภาคผนวก		
	ก. รูปแผนที่ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	
	ข. การประเมินคุณภาพของแผน	
	ค. ประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)	

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลสระแก้ว

๑. ด้านกายภาพ

เทศบาลตำบลสระแก้ว เป็นหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ได้ยกฐานะจากสภาตำบลสระแก้ว เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และสภาตำบลเปือยน้อยได้ยุบรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ได้รับการจัดตั้งและเปลี่ยนแปลงฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้วเป็นเทศบาลตำบลสระแก้ว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๒๗ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นลูกคลื่นลาดลอน จากทิศตะวันตก ลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันออก ลักษณะพื้นที่ดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ไม่อุ้มน้ำ ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน คือ ลำห้วยเลาใหญ่ ลำห้วยเลาน้อย ลำห้วยเสียว ลำห้วยโสภณ และลำห้วยลำพังชู

๒. ด้านการเมือง / การปกครอง

เทศบาลได้จัดตั้งชุมชนในเขตเทศบาล มีทั้งหมด ๗ ชุมชน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ๑,๓๘๒ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๑,๖๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๙๕ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ๑,๓๘๑ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๑,๖๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๕๓ ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกเทศมนตรี โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหของเทศบาลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกำหนดของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเทศบาลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเริ่มจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกชุมชนในเขตเทศบาล ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล จากผลการประชุมทุกครั้งที่เทศบาลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้เทศบาลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล นอกจากนี้ เทศบาลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาเทศบาลให้เจริญเท่าเทียมกับเทศบาลอื่นๆ และเทศบาลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานเทศบาลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยเทศบาลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลสระแก้ว มีหมู่บ้านในเขตปกครองจำนวน ๗ หมู่บ้าน ดังนี้
หมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลสระแก้วเดิมพื้นที่ จำนวน ๔ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ ๑ บ้านสระแก้ว	ผู้ปกครอง	นายวิคิด	ปัสสาวะสัง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓ บ้านเก่าค้อ	ผู้ปกครอง	นายไพศาล	โพธิราช	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕ บ้านนาเสียว	ผู้ปกครอง	นายเสถียรพงศ์	ศรีสารคาม	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖ บ้านโคกสว่าง	ผู้ปกครอง	นายภิรมย์	ปัสสาวะสัง	ผู้ใหญ่บ้าน

หมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลสระแก้ว เป็น บางส่วน มีจำนวน ๓ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ ๗ บ้านวังหิน	ผู้ปกครอง	นายบุญมี	แก้วอาษา	กำนันตำบลสระแก้ว
หมู่ที่ ๑ บ้านหัวขัว	ผู้ปกครอง	นายสว่าง	น้อยลำ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านโนนเหลื่อม	ผู้ปกครอง	นายวิจิตร	ตั้งตระกูล	กำนันตำบลสระแก้ว

ทำเลที่ตั้ง มีอาณาเขตพื้นที่ติดต่อกับท้องถิ่นใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอบึงนาราง	จังหวัดขอนแก่น
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลดอนตู อำเภอนองสองห้อง	จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลปอพาน อำเภอนาเชือก	จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลวังม่วง อำเภอบึงนาราง	จังหวัดขอนแก่น

พื้นที่ เทศบาลตำบลสระแก้ว มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๓๖.๖๙ ตารางกิโลเมตร
หรือประมาณ ๒๒, ๓๒๒ ไร่

๒.๒ การเลือกตั้ง

เดิมเทศบาลได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลสระแก้ว ทั้งเขตเทศบาลเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง
สมาชิกสภาออกเป็น ๒ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย ชุมชน

๑. บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๑ ฝั่งทิศเหนือตลอดแนว
๒. บ้านเก่าค้อ หมู่ที่ ๓
๓. บ้านวังหิน หมู่ที่ ๗
๔. บ้านหัวขัว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย
๕. บ้านโนนเหลื่อม หมู่ ๔ ตำบลเปือยน้อย

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบไปด้วย ชุมชน

๑. บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๑ ฝั่งทิศใต้ตลอดทั้งแนว
๒. บ้านนาเสียว หมู่ที่ ๕
๓. บ้านโคกสว่าง หมู่ที่ ๖

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ๑,๓๘๒ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ๑,๓๘๑ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๕๓)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ๑,๓๘๒ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๑,๖๒๐ คน

คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๙๕

๓. ประชากร

เทศบาลตำบลสระแก้ว มีประชากรทั้งหมด ๒,๑๒๑ คน แยกเป็นชาย ๑,๐๙๙ คน แยกเป็นหญิง ๑,๐๒๒ คน มีความหนาแน่น เฉลี่ย ๕๓.๘๓ คน / ตารางกิโลเมตร และมีจำนวนครัวเรือน ๕๔๓ ครัวเรือน (ที่มา : สำนักงานทะเบียนอำเภอเปือยน้อย)

๔. สภาพสังคม

๔.๑ การศึกษา

ในพื้นที่เทศบาลตำบลสระแก้ว โรงเรียนในพื้นที่ระดับประถมศึกษา จำนวน ๒ โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านสระแก้วประชาสรรค์ และโรงเรียนบ้านนาเสียว – โคกสว่าง

โรงเรียนบ้านสระแก้วประชาสรรค์ ประจำปี ๒๕๕๙

ชั้น / ปี	ชาย	หญิง	รวม
ป.๑	๒	๒	๔
ป.๒	๔	๔	๘
ป.๓	๔	๓	๗
ป.๔	๓	๑	๔
ป.๕	๓	๕	๘
ป.๖	๕	๑	๖
รวม	๒๑	๑๖	๓๗

บุคลากรครู / อาจารย์ ชาย ๑ คน หญิง ๓ คน รวม ๔ คน
โดยมี นายสงวน ศิรินารถ ผู้อำนวยการโรงเรียน

โรงเรียนบ้านนาเสียว – โคกสว่าง ประจำปี ๒๕๕๙

ชั้น / ปี	ชาย	หญิง	รวม
อ.๑	๓	๓	๖
อ.๒	๑	๔	๕
ป.๑	๐	๐	๐
ป.๒	๔	๒	๖
ป.๓	๐	๒	๒
ป.๔	๓	๒	๕
ป.๕	๑	๒	๓
ป.๖	๒	๓	๕
รวม	๑๔	๑๘	๓๒

บุคลากรครู / อาจารย์ ชาย ๔ คน หญิง - คน รวม ๔ คน
โดยมี นายสนธยา นามเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

เทศบาลตำบลสระแก้ว มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน ๒ แห่ง คือ

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสระแก้ว

ปี ๒๕๕๙		รวม
ชาย	หญิง	
๑๕	๑๐	๒๕

ครูผู้ดูแลเด็กจำนวน ๒ คน

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดแจ้งอรุณศิลป์บ้านนาเสียว

ปี ๒๕๕๙		รวม
ชาย	หญิง	
๑๑	๑๔	๒๕

ครูผู้ดูแลเด็กจำนวน ๓ คน

การสาธารณสุข

เทศบาลตำบลสระแก้ว มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสระแก้ว ตั้งอยู่บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๑ โดยมีบุคลากร ดังนี้

๑. นางอนงค์	สุดงาม	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสระแก้ว
๒. นางรัชลาภรณ์	หวานเสนาะ	พยาบาลวิชาชีพ
๓. นายไพโรจตร	นิลหม้าย	พยาบาลวิชาชีพ
๔. นางนิธร์	พงษ์สระพัง	พนักงานนวดแผนไทย
๕. นางสมหมาย	ปัสสาวะเท	พนักงานนวดแผนไทย

ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลสระแก้ว จำนวน ๒๙๗ คน แบ่งเป็น

- ชาย จำนวน ๑๔๗ คน
- หญิง จำนวน ๑๕๐ คน
- ได้รับการช่วยเหลือตามนโยบายรัฐบาล จำนวน ๒๙๗ คน

ผู้พิการทุพพลภาพ จำนวน ๖๕ คน แบ่งเป็น

- ชาย จำนวน ๔๘ คน
- หญิง จำนวน ๑๗ คน
- ได้รับการช่วยเหลือตามนโยบายรัฐบาล จำนวน ๖๕ คน

การศาสนา ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสระแก้ว นับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถานจำนวน ๖ แห่ง คือ

๑. วัดโพธิ์ศรี	บ้านสระแก้ว	หมู่ที่ ๑ ตำบลสระแก้ว
๒. วัดแจ้งอรุณศิลป์	บ้านนาเสียว	หมู่ที่ ๕ ตำบลสระแก้ว
๓. วัดบ้านโคกสว่าง	บ้านโคกสว่าง	หมู่ที่ ๖ ตำบลสระแก้ว
๔. วัดป่าบ้านเก่าค้อ	บ้านเก่าค้อ	หมู่ที่ ๓ ตำบลสระแก้ว
๕. วัดป่าบ้านโนนเหลื่อม	บ้านโนนเหลื่อม	หมู่ที่ ๔ ตำบลเปือยน้อย
๖. วัดป่าบ้านวังหิน	บ้านวังหิน	หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ระบบสาธารณูปโภค

การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้จำนวน ๕๔๓ ครั้วเรือน

ระบบประปา

- ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับบริการด้านการประปาจากการประปาหมู่บ้าน

เส้นทางคมนาคม

การคมนาคมของเทศบาลตำบลสระแก้ว มีถนนสายหลัก คือทางหลวงหมายเลข ๒๒๙๙ ตัดผ่าน การคมนาคมภายในตำบลหมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ ตารางเมตร แยกเป็น

- ถนนสัญจรไปมาสะดวก จำนวน ๗๐,๐๐๐ ตารางเมตร คิดเป็น ๗๐ %
- ถนนสัญจรไปมาไม่สะดวก จำนวน ๓๐,๐๐๐ ตารางเมตร คิดเป็น ๓๐ %

แหล่งน้ำ

- ลำน้ำ ลำห้วย จำนวน ๔ สาย
- บึง หนองอื่นๆ จำนวน ๓ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๑ แห่ง
- ฝาย จำนวน ๑๑ แห่ง
- บ่อโยก จำนวน ๑๔ แห่ง
- สระน้ำ จำนวน ๑๕ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๔ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาล ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๗๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย ร้อยละ ๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยง ไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้
โค ๔๕๕ ตัว กระบือ ๑๒๕ ตัว สุกร ๑๕๐ ตัว
เป็ด ๕๒๑ ตัว ไก่ ๑๑๕ ตัว อื่นๆ ๘๕ ตัว

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ธนาคาร - แห่ง	สถานบริการน้ำมัน - แห่ง
บริษัท - แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า - แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด - แห่ง	ตลาดสด - แห่ง
ร้านค้าต่างๆ ๒๖ แห่ง	โรงฆ่าสัตว์ - แห่ง

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๓ กลุ่ม

๑. กลุ่มข้าวแต่นบ้านสระแก้ว

๒. กลุ่มร้านค้าชุมชนบ้านเก่าค้อ

๓. กลุ่มเพาะเห็ดบ้านโคกสว่าง

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงาน อุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

(๑) บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๑

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๑๗๔.....คร้าวเรือน ๒,๓๐๐.....ไร่	๗๕๐.....กก./ไร่	๑,๕๐๐.....บาท/ไร่	๙,๗๕๐.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	๑๕.....คร้าวเรือน ๔๓.....ไร่	๑,๐๐๐.....กก./ไร่	๕,๐๐๐.....บาท/ไร่	๘,๐๐๐.....บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๑๒๐.....คร้าวเรือน ๑,๐๐๐.....ไร่	๓,๐๐๐.....กก./ไร่	๓,๕๐๐.....บาท/ไร่	๖,๐๐๐.....บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๒) บ้านเก่าคือ หมู่ที่ ๓

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๖๕...คร้าวเรือน ...๒๔๒๐...ไร่	...๗๕๐...กก./ไร่	...๑,๕๐๐...บาท/ไร่	...๙,๗๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๑๐...คร้าวเรือน ...๕๕...ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๓๕...คร้าวเรือน ...๓๗๕...ไร่	...๒,๕๐๐...กก./ไร่	...๑,๒๐๐...บาท/ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๓) บ้านนาเลี้ยว หมู่ที่ ๕

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๙๘...ครัวเรือน ...๑๘๕๐...ไร่	...๗๕๐...กก./ไร่	...๑๕๐๐...บาท/ไร่	...๙๗๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๕...ครัวเรือน ...๒๕...ไร่	...๑๐๐๐...กก./ไร่	...๕๐๐๐...บาท/ไร่	...๘๐๐๐...บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๓๓...ครัวเรือน ...๑๖๕...ไร่	...๒,๕๐๐...กก./ไร่	...๑,๒๐๐...บาท/ไร่	...๓,๕๐๐...บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๔) บ้านโคกสว่าง หมู่ที่ ๖

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๙๘ คร้าวเรือน ๑,๘๕๐ ไร่	๗๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๙,๗๕๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☐ ไร่อ้อย	๕ คร้าวเรือน ๒๕ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๓๓ คร้าวเรือน ๑๖๕ ไร่	๒,๕๐๐ กก./ไร่	๑,๒๐๐ บาท/ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

(๕) บ้านวังหิน หมู่ที่ ๗

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๖๑ ครัวเรือน ๑๐๕๘ ไร่	๗๕๐ กก./ไร่	๑,๕๐๐ บาท/ไร่	๙,๗๕๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	๕๓ ครัวเรือน ๕๐๐ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	๕๓ ครัวเรือน ๕๐๐ ไร่	๒,๕๐๐ กก./ไร่	๑,๒๐๐ บาท/ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่

(๖) บ้านหัวข้าว หมู่ที่ ๑ ตำบลเปือยน้อย

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..๕๐.. ครัวเรือน ..๗๕๐.. ไร่	..๗๕๐.. กก./ไร่	..๑,๕๐๐.. บาท/ไร่	..๙,๗๕๐.. บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	สวน.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	..๑๕.. ครัวเรือน ..๕๕.. ไร่	..๑,๐๐๐.. กก./ไร่	..๕,๐๐๐.. บาท/ไร่	..๘,๐๐๐.. บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	 ๕.. ครัวเรือน ๒๒..... ไร่	..๒,๕๐๐.. กก./ไร่	..๑,๒๐๐.. บาท/ไร่	..๓,๕๐๐.. บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	 ครัวเรือน ไร่	 กก./ไร่	 บาท/ไร่	 บาท/ไร่

(๓) บ้านหัวฝาย หมู่ที่ ๔ ตำบลเปี้ยน้อย

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	..๑๖..คร้าวเรือน ..๗๕..ไร่	..๗๕๐..กก./ไร่	..๑,๕๐๐..บาท/ไร่	..๘,๗๕๐..บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	..๑๐..คร้าวเรือน ..๓๕..ไร่	..๑,๐๐๐..กก./ไร่	..๕,๐๐๐..บาท/ไร่	..๘,๐๐๐..บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	..๑๑..คร้าวเรือน ..๒๒..ไร่	..๒,๕๐๐..กก./ไร่	..๑,๒๐๐..บาท/ไร่	..๓,๕๐๐..บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	คร้าวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การศาสนา ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสระแก้ว นับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนาสถาน
จำนวน ๖ แห่ง คือ

๑. วัดโพธิ์ศรี	บ้านสระแก้ว	หมู่ที่ ๑ ตำบลสระแก้ว
๒. วัดแจ้งอรุณศิลป์	บ้านนาเสียว	หมู่ที่ ๕ ตำบลสระแก้ว
๓. วัดป่าบ้านเก่าค้อ	บ้านเก่าค้อ	หมู่ที่ ๓ ตำบลสระแก้ว
๓. วัดบ้านโคกสว่าง	บ้านโคกสว่าง	หมู่ที่ ๖ ตำบลสระแก้ว
๔. วัดป่าไพศาลสามัคคี	บ้านวังหิน	หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว
๕. วัดป่าบ้านโนนเหลื่อม	บ้านโนนเหลื่อม	หมู่ที่ ๔ ตำบลเปี้ยน้อย

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือนเมษายน
- งานประเพณีบุญกู่ ประจำปีเดือนเมษายน
- ประเพณีทำบุญกลางบ้าน ประมาณเดือนพฤษภาคม
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น พุทธภาษิตอีสาน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตเทศบาลได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

- ทรัพยากรป่าไม้ จำนวน ๑ แปลง เนื้อที่ ๓๓ ไร่ ๑ งาน ๗๒.๖๐ ตาราง
- ที่สาธารณะจำนวน ๑ แปลง เนื้อที่ ๖ ไร่

แหล่งน้ำ

- ลำน้ำ ลำห้วย จำนวน ๔ สาย
- บึง หนองอื่นๆ จำนวน ๓ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ จำนวน ๑ แห่ง
- ฝาย จำนวน ๑๑ แห่ง
- บ่อโยก จำนวน ๑๔ แห่ง
- สระน้ำ จำนวน ๑๕ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๔ แห่ง

กระบวนการบริหารงานบุคคล

ศักยภาพของเทศบาลตำบลสระแก้ว

๑. สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว

๑. นายวุฒิชัย	ปอศรี	ตำแหน่ง	ประธานสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๒. นายสมศักดิ์	สีหามาศย์	ตำแหน่ง	รองประธานสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๓. นายสมนึก	แก่นพรม	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๔. นายทวี	เที่ยงธรรม	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๕. นายประเสริฐ	แก่นพรม	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๖. นางบานเย็น	จันทะโชติ	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๗. นางพรมพร	ปวงประซัง	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๘. นางบุญโฮม	ยวงแก้ว	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๙. นางวิสัย	ศิริประสาท	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๑๐. นายสุวรรณ์	แก่นวงษ์	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๑๑. นายเกษมสันต์	จันทะรัง	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว
๑๒. นายคำพูน	พูลไธสงค์	ตำแหน่ง	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลสระแก้ว

๑. พนักงานเทศบาล / พนักงานจ้าง

สำนักปลัดเทศบาล

๑. จ.ส.อ.วริน	หวานเสนาะ	ตำแหน่ง	ปลัดเทศบาลตำบลสระแก้ว
๒. ว่าที่ร.ท.วิทยาคม	ลาปราบ	ตำแหน่ง	รองปลัดเทศบาลตำบลสระแก้ว
๓. นายธนภัทร	ภูเดชชญานันท์	ตำแหน่ง	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลสระแก้ว
๔. นายสุกิจ	พระพินิจ	ตำแหน่ง	นักพัฒนาชุมชน
๕. นางสาวศิริตาภรณ์	เทียมทะนงค์	ตำแหน่ง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๖. จำเริญสันต์	หวานเสนาะ	ตำแหน่ง	นักทรัพยากรบุคคล
๗. นางสาววิภาดา	บุตรโพธิ์	ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานธุรการ
๘. จำเริญวาที	คำเกษตร	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๙. นางรัตนา	คงประจบ	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ
๑๐. นางกรรณิการ์	ปะตังถาโต	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล (จ้างเหมาบริการ)
๑๑. นายคำมูล	เทือกนา	ตำแหน่ง	นักการภารโรง (จ้างเหมาบริการ)
๑๒. นายสำลี	ไพสอน	ตำแหน่ง	คนงานเก็บขยะ (จ้างเหมาบริการ)
๑๓. นายสมชาย	ปัสสาวะเท	ตำแหน่ง	คนงานเก็บขยะ (จ้างเหมาบริการ)
๑๔. นายพรมโชค	พรมจันทร์	ตำแหน่ง	คนงานเก็บขยะ (จ้างเหมาบริการ)
๑๕. นายเรต้า	ปะทิทัง	ตำแหน่ง	คนงานเก็บขยะ (จ้างเหมาบริการ)
๑๖. นายคำผล	ดีแป้น	ตำแหน่ง	พนักงานป้องกันฯ (จ้างเหมาบริการ)
๑๗. นายสมนึก	แตกหนองโน	ตำแหน่ง	พนักงานป้องกันฯ (จ้างเหมาบริการ)
๑๘. นายจิรวุฒน์	สินธร	ตำแหน่ง	พนักงานป้องกันฯ (จ้างเหมาบริการ)
๑๙. นายวิวรรธน์	หมื่นไธสง	ตำแหน่ง	พนักงานป้องกันฯ (จ้างเหมาบริการ)
๒๐. นายประสิทธิ์	ปิยะตัง	ตำแหน่ง	พนักงานป้องกันฯ (จ้างเหมาบริการ)
๒๑. นายสังคม	ดวงมณี	ตำแหน่ง	พนักงานป้องกันฯ (จ้างเหมาบริการ)
๒๒. นายจตุญ	เทพบุรี	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า (จ้างเหมาบริการ)

กองคลัง

๑. นางไพรัตน์	วงศ์อินทร์จันทร์	ตำแหน่ง	หัวหน้ากองคลัง
๒. นางสาวธมนวรรณ	กองเกิด	ตำแหน่ง	นักวิชาการเงินและบัญชี
๓. นางสาวทัศนีย์	ศิรินารถ	ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้
๔. นางเกศวารการ	เสนาวงศ์	ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานพัสดุ
๕. นางอรพิม	เจริญสว่าง	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยนักวิชาการเงินและบัญชี
๖. นางทองจันทร์	โสตก	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ
๗. นางสาวเดือนเพ็ญ	ผลดิลก	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้

กองช่าง

๑. นายประจักษ์	พันธ์พิทักษ์	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองช่าง
๒. นายวุฒิพงษ์	เพิ่มทอง	ตำแหน่ง	จ้างเหมาบริการ

กองการศึกษา

๑. นางสุภาวดี	พลธา	ตำแหน่ง	หัวหน้ากองการศึกษา
๒. นายชัยทัต	รุ่งเรือง	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา
๓. นางศมนญา	เพิ่มทอง	ตำแหน่ง	ครูผู้ดูแลเด็ก
๔. นางสมจิตร	หล้าหาญ	ตำแหน่ง	ครูผู้ดูแลเด็ก
๕. นางอริสรา	หมื่นไธสงค์	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
๖. น.ส.กานต์พิชชา	เสงี่ยมทรัพย์	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
๗. นางบุญสิงห์	แตกหนองโน	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
๘. นางสาวภักดิ์กัญญา	ประตา	ตำแหน่ง	จ้างเหมาบริการ

(๔) ระดับการศึกษาของบุคลากร

ประถมศึกษา	จำนวน	- คน
มัธยมศึกษา/ อาชีวศึกษา	จำนวน	๒๔ คน
ปริญญาตรี	จำนวน	๙ คน
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	จำนวน	๗ คน

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๕๗
เทศบาลตำบลสระแก้ว อ.เปือยน้อย จ.ขอนแก่น

๑๘

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการทั้งหมด				อนุมัติงบประมาณ				ลงนามสัญญา			
	จำนวนโครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวนโครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวนโครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น
1.การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	25	27.17	2,930,000.00	8.9	4	21.05	190,000.00	18.23	2	16.67	128,037.00	19.44
2.การแก้ไขปัญหาความยากจน	4	4.35	2,240,000.00	6.8	0	0	0	0	0	0	0	0
3.การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	29	31.52	17,596,000.00	53.43	7	36.84	558,000.00	53.55	4	33.33	349,705.00	53.11
4.การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้า และการลงทุน	12	13.04	1,160,000.00	3.52	1	5.26	20,000.00	1.92	1	8.33	20,000.00	3.04
5.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	4.35	450,000.00	1.37	2	10.53	120,000.00	11.52	2	16.67	90,000.00	13.67
6.การพัฒนาการท่องเที่ยว	3	3.26	900,000.00	2.73	1	5.26	50,000.00	4.8	1	8.33	46,729.00	7.1
7.การจัดการระบบการบริหารจัดการ	15	16.3	7,657,153.00	23.25	4	21.05	104,000.00	9.98	2	16.67	24,000.00	3.64
รวม	92		32,933,153.00		19		1,042,000.00		12		658,471.00	

เบิกจ่าย				100%			
จำนวนโครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวนโครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น
2	16.67	128,037.00	19.44	2	16.67	128,037.00	19.44
0	0	0	0	0	0	0	0
4	33.33	349,705.00	53.11	4	33.33	349,705.00	53.11
1	8.33	20,000.00	3.04	1	8.33	20,000.00	3.04
2	16.67	90,000.00	13.67	2	16.67	90,000.00	13.67
1	8.33	46,729.00	7.1	1	8.33	46,729.00	7.1
2	16.67	24,000.00	3.64	2	16.67	24,000.00	3.64
12		658,471.00		12		658,471.00	

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี 2558
เทศบาลตำบลสระแก้ว อ.เปือยน้อย จ.ขอนแก่น

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการ ทั้งหมด				อนุมัติงบประมาณ				ลงนามสัญญา			
	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น
๑.ด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	๖๘	๒๕	๔,๓๐๕,๐๐๐.๐๐	๑๐.๐๔	๔๓	๒๘.๖๗	๑,๙๗๕,๖๙๗.๐๐	๑๒.๓๕	๔๓	๓๐.๗๑	๑,๔๔๑,๐๑๐.๔๕	๑๑.๗๑
๒.ด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๖๕	๒๓.๙	๙,๓๗๐,๐๐๐.๐๐	๒๑.๘๖	๑๕	๑๐	๑,๐๖๐,๐๐๐.๐๐	๖.๖๒	๑๕	๑๐.๗๑	๙๕๕,๕๑๐.๐๐	๗.๗๖
๓.ด้านเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขัน	๑๕	๕.๕๑	๑,๐๑๐,๐๐๐.๐๐	๒.๓๖	๓	๒	๒๖๐,๐๐๐.๐๐	๑.๖๒	๓	๒.๑๔	๒๖๐,๐๐๐.๐๐	๒.๑๑
๔.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๓๐	๑๑.๐๓	๗,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๖.๘	๔	๒.๖๗	๘๓๐,๐๐๐.๐๐	๕.๑๙	๓	๒.๑๔	๕๑๐,๐๐๐.๐๐	๔.๑๔
๕.ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ	๙๔	๓๔.๕๖	๒๐,๙๘๐,๐๐๐.๐๐	๔๘.๙๔	๘๕	๕๖.๖๗	๑๑,๘๗๔,๕๖๕.๐๐	๗๔.๒๑	๗๖	๕๔.๒๙	๙,๑๔๓,๙๘๐.๙๙	๗๔.๒๘
รวม	๒๗๒		๔๒,๘๖๕,๐๐๐.๐๐		๑๕๐		๑๖,๐๐๐,๒๖๒.๐๐		๑๔๐		๑๒,๓๑๐,๕๐๑.๔๔	

เบิกจ่าย				๑๐๐%			
จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น
๔๓	๓๐.๗๑	๑,๔๑๓,๔๙๐.๔๕	๑๑.๕๙	๔๐	๒๙.๘๕	๑,๒๐๔,๗๙๐.๔๕	๑๐.๑๙
๑๕	๑๐.๗๑	๙๕๕,๕๑๐.๐๐	๗.๘๔	๑๕	๑๑.๑๙	๙๕๕,๕๑๐.๐๐	๘.๐๘
๓	๒.๑๔	๒๖๐,๐๐๐.๐๐	๒.๑๓	๓	๒.๒๔	๒๖๐,๐๐๐.๐๐	๒.๒
๓	๒.๑๔	๕๑๐,๐๐๐.๐๐	๔.๑๘	๓	๒.๒๔	๕๑๐,๐๐๐.๐๐	๔.๓๑
๗๖	๕๔.๒๙	๙,๐๕๔,๖๕๕.๙๙	๗๔.๒๖	๗๓	๕๔.๔๘	๘,๘๙๓,๙๘๐.๙๙	๗๔.๒๒
๑๔๐		๑๒,๑๙๓,๖๕๖.๔๔		๑๓๔		๑๑,๘๒๔,๒๘๑.๔๔	

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๕๙
เทศบาลตำบลสระแก้ว อ.เปือยน้อย จ.ขอนแก่น

๒๐

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการ ทั้งหมด				อนุมัติงบประมาณ				ลงนามสัญญา			
	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น
๑.ด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	๔๔	๒๘.๓๙	๕,๘๖๕,๐๐๐.๐๐	๒๒.๓๕	๒๗	๔๖.๕๕	๑,๗๖๔,๕๘๕.๐๐	๓๖.๖๔	๒๗	๔๙.๐๙	๑,๖๐๓,๖๗๓.๐๐	๓๙.๓๘
๒.ด้านการพัฒนาเมืองน่าอยู่และชุมชนน่าอยู่	๕๘	๓๗.๔๒	๙,๕๘๐,๐๐๐.๐๐	๓๖.๕	๙	๑๕.๕๒	๑,๐๕๙,๑๙๒.๐๐	๒๑.๙๙	๙	๑๖.๓๖	๖๘๗,๖๗๐.๐๐	๑๖.๘๙
๓.ด้านเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	๑๔	๙.๐๓	๑,๘๘๐,๐๐๐.๐๐	๗.๑๖	๓	๕.๑๗	๒๑๕,๐๐๐.๐๐	๔.๔๖	๓	๕.๔๕	๒๑๕,๐๐๐.๐๐	๕.๒๘
๔.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	๒๐	๑๒.๙	๗,๑๓๐,๐๐๐.๐๐	๒๗.๑๗	๕	๘.๖๒	๗๓๙,๐๐๐.๐๐	๑๕.๓๔	๕	๙.๐๙	๖๘๔,๘๐๐.๐๐	๑๖.๘๒
๕.ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๑๙	๑๒.๒๖	๑,๗๙๑,๖๐๐.๐๐	๖.๘๓	๑๔	๒๔.๑๔	๑,๐๓๘,๔๘๓.๐๐	๒๑.๕๖	๑๑	๒๐	๘๘๑,๓๙๖.๒๖	๒๑.๖๔
รวม	๑๕๕		๒๖,๒๔๖,๖๐๐.๐๐		๕๘		๔,๘๑๖,๒๖๐.๐๐		๕๕		๔,๐๗๒,๕๓๙.๒๖	

เบิกจ่าย				๑๐๐%			
จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น
๒๗	๔๙.๐๙	๑,๖๐๓,๖๗๓.๐๐	๓๙.๓๘	๒๗	๔๙.๐๙	๑,๖๐๓,๖๗๓.๐๐	๓๙.๓๘
๙	๑๖.๓๖	๖๘๗,๖๗๐.๐๐	๑๖.๘๙	๙	๑๖.๓๖	๖๘๗,๖๗๐.๐๐	๑๖.๘๙
๓	๕.๔๕	๒๑๕,๐๐๐.๐๐	๕.๒๘	๓	๕.๔๕	๒๑๕,๐๐๐.๐๐	๕.๒๘
๕	๙.๐๙	๖๘๔,๘๐๐.๐๐	๑๖.๘๒	๕	๙.๐๙	๖๘๔,๘๐๐.๐๐	๑๖.๘๒
๑๑	๒๐	๘๘๑,๓๙๖.๒๖	๒๑.๖๔	๑๑	๒๐	๘๘๑,๓๙๖.๒๖	๒๑.๖๔
๕๕		๔,๐๗๒,๕๓๙.๒๖		๕๕		๔,๐๗๒,๕๓๙.๒๖	

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๖๐
เทศบาลตำบลสระแก้ว อ.เปือยน้อย จ.ขอนแก่น

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการ ทั้งหมด				อนุมัติงบประมาณ				ลงนามสัญญา			
	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ	คิดเป็น	งบประมาณ	คิดเป็น	จำนวน โครงการ	คิด เป็น	งบประมาณ	คิดเป็น
๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	๕๙	๒๔.๔๘	๖,๗๗๕,๐๐๐.๐๐	๑๑.๗๕	๓๔	๔๐.๔๘	๔,๔๑๕,๓๒๐.๐๐	๔๙.๕๖	๐	-	๐	-
๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๘๔	๓๔.๘๕	๓๔,๓๓๐,๐๐๐.๐๐	๕๙.๕๒	๒๕	๒๙.๗๖	๒,๑๔๑,๖๓๘.๐๐	๒๔.๐๔	๐	-	๐	-
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	๒๒	๙.๑๓	๒,๑๘๐,๐๐๐.๐๐	๓.๗๘	๕	๕.๙๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๒.๒๔	๐	-	๐	-
๔.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๓๗	๑๕.๓๕	๙,๖๘๐,๐๐๐.๐๐	๑๖.๗๘	๓	๓.๕๗	๖๓๖,๐๐๐.๐๐	๗.๑๔	๐	-	๐	-
๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๓๙	๑๖.๑๘	๔,๗๑๐,๐๐๐.๐๐	๘.๑๗	๑๗	๒๐.๒๔	๑,๕๑๖,๖๐๒.๐๐	๑๗.๐๒	๐	-	๐	-
รวม	๒๔๑		๕๗,๖๗๕,๐๐๐.๐๐		๘๔		๘,๙๐๙,๕๖๐.๐๐		๐		๐	

หมายเหตุ: กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการ

เบิกจ่าย				๑๐๐%			
จำนวน โครงการ	คิด เป็น	งบประมาณ	คิด เป็น	จำนวน โครงการ	คิด เป็น	งบประมาณ	คิด เป็น
๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
๐		๐		๐		๐	

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทั่วครัวเรือน
๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน
๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
๔. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
๖. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
๗. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
๑๐. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
๑๑. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข
๑๓. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
๑๔. ปัญหาใช้เลือดออกลดลง
๑๖. ชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
๑๗. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
๑๘. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
๑๙. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาล
๒๐. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ของเทศบาลด้วยความสะดวก

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไปมา
๒. มีสำนักงานแห่งใหม่เพื่อรองรับการบริการประชาชน
๓. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
๔. ชุมชนในเขตเทศบาลมีระบบระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น
๕. การกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของเทศบาลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย ๓ ปี ร้อยละ ๗๓.๓๓ ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตเทศบาล ดังนี้

๑. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นในเขตเทศบาล ทำให้การระบายน้ำได้เข้าเกิดน้ำท่วมขังในบางจุด ทำให้เทศบาลต้องเร่งก่อสร้างรางระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๒. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัดก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น

๓. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ

๔. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพาะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ปัญหา

- ๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- ๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- ๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะสามารถดำเนินการได้

อุปสรรค

- ๑) การขาดความรู้เรื่องระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง
- ๒) เทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน
- ๓) เทศบาลสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
 - ๒) การดำเนินงานของเทศบาลควรจะเป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ
 - ๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี
 - ๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
 - ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด
- เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

/ปีงบประมาณ ๒๕๕๘....

➤ ปิงปประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ปัญหา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลยังมีบางโครงการ/กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ ไม่มีในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๒) เทศบาลไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๓) เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

อุปสรรค

- ๑) เทศบาลตำบลสระแก้ว มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด
- ๒) เทศบาลตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา การขาดแคลนน้ำในการอุปโภค-บริโภค และปัญหาวาตภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

/ปิงปประมาณ ๒๕๕๘....

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

ปัญหา

- ๑) เทศบาลตำบลสระแก้ว ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายรับบางประเภทและเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งไม่ได้รับตามที่ตั้งประมาณการรายรับไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้ทั้งหมด
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ
- ๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

อุปสรรค

- ๑) อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

➤ **แนวทางการแก้ไข**

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น
- ๒) ควรปรับปรุงสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๓) เทศบาลควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางหอกระจายข่าวมากกว่านี้และประชาสัมพันธ์ข่าวบ่อยๆ
- ๔) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

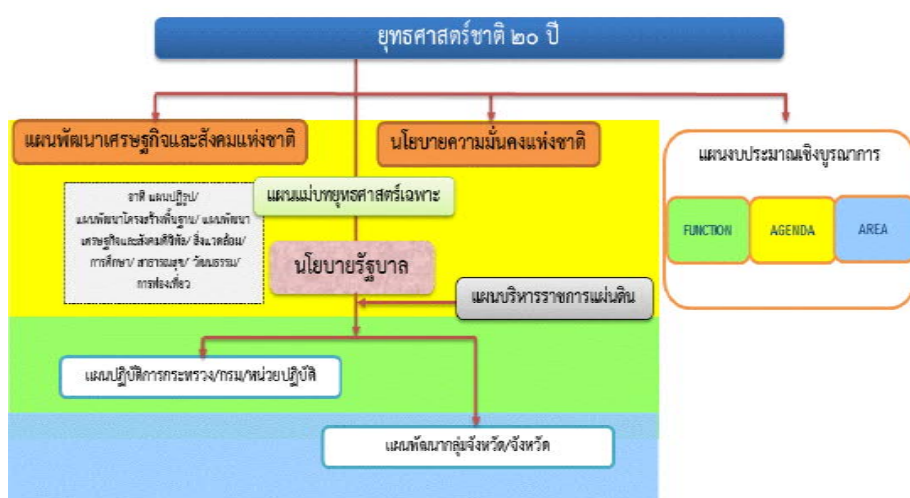
การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้นและปัญหาคอขวดด้านทุนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีไม่มากนักกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยี

/ในระดับกลาง....

ในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้าแต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้าน

/ทรัพยากรณ์...

ทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลกนอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด

/และสนับสนุน...

และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้นแต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า

การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

ขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจากภายนอกที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีโครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการเงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น โดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น

/โดยที่การ...

โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและ ควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่ง หากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสีย ความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยัง ต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนา ประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุก มิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและ ก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของ โลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบ ด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลง เหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัย คุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องจะต้อง อาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่ง หน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ

ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อ กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการ พัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและ เสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติใน การที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไป ได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของ ประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับ ร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการ พัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของ ประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรค การเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการ สูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของ ประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้อง ขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่

/เพื่อให้โครงการ....

เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศการกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลก

ได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอาณาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และ**มีความมั่นคงในทุกมิติ** ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีค้ำประกันการนำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกฐานะเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดำเนินการขยายตัวของการค้าเสรีและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดินด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและ

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบ

แนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาสุขภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉกฉวยป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้วัตกรรมการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกย่องผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวใน

การบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบ

การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) ของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาสภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการจ้างแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของการจ้างแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริม การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและ พัฒนามีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบ การขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนา คุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนคร หลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความ เสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการ พัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้ อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรม อิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิง ปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและ การตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจ เนอเรชัน Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเพิ่มข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และ ร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจเนอเรชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบ การประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่าย ด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การ เพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมใน กำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครั้วเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้เวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ ในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากร
ดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่ง น้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของต้นทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตร และการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่อน้ำ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรม และจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักกวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อบต. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒

นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนอนมัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่าประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑

โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาวะการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความสุ่มเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็ปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการเงินของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนวัยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๐๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น

นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ

๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมกระบวนกิจของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคม

ขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว และกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรม ท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้มีความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปึกคัก กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทย และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(๑) แผนพัฒนาภาค

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นมหากาฬ” (ร้อยมาจากร้อยเอ็ด, แก่น มาจากขอนแก่น, มหา มาจากมหาสารคาม, กาฬ มาจาก กาฬสินธุ์) หรือ “กลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์”

กลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นสินธุ์” กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ฉบับ ทบทวนไว้ว่า “เพิ่มผลิตภาพพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง)อุตสาหกรรม การค้า การบริการ การท่องเที่ยวและการลงทุนสู่สากล”

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะเวลา ๔ ปี จึงได้กำหนด เป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ดังนี้

- ๑) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ
- ๓) พัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๔) เตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัดรวม

- ๑) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- ๒) ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- ๓) ร้อยละมูลค่าภาคการค้าการลงทุนที่เพิ่มขึ้น
- ๔) ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้า พืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง

๑. เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- ๑.๒) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปและเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรและแปรรูปจากสินค้า

เกษตร

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- ๒.๒) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น

๓. กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) พัฒนาการค้า การลงทุนและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การบริการ ลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้กลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- ๑.๓) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าของกลุ่มจังหวัด
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัด
- ๒.๓) ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัด

๓. กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- ๓.๒) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเจริญด้าน

อุตสาหกรรม

- ๓.๓) ส่งเสริมการวิจัยนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๓.๔) จัดหาช่องทางการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๑. เป้าประสงค์

- ๑.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น
- ๑.๒) เชื่อมโยงการบริหารจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๒) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๒.๓) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

๓. กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑. เป้าประสงค์

- ๑.๑) พัฒนาบุคลากรกลุ่มจังหวัดรองรับประชาคมอาเซียน
- ๑.๒) พัฒนาปัจจัยการบริหารงานกลุ่มจังหวัด
- ๑.๓) พัฒนาระบบการบริการการวางแผน

๒. ตัวชี้วัด

- ๒.๑) จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๒.๒) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

๓. กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) พัฒนาบุคลากรกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๓.๒) พัฒนาปัจจัยการบริหารกลุ่มจังหวัด
- ๓.๓) พัฒนาระบบการบริการการวางแผน

ศักยภาพและเป้าหมายการพัฒนา

๑. ข้าวหอมมะลิ

- เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพและมาตรฐานของโลก(Valley of the best jasmine rice)
- สร้างมูลค่าเพิ่มการแปรรูปผลผลิตข้าวหอมมะลิ

๒. ผ้าไหม

- ไหมไทยสู่สากล
- สร้างมูลค่าเพิ่มการแปรรูปผลผลิตข้าวหอมมะลิ

๓. ยกระดับการผลิตพืชพลังงานทดแทน

- ฐานการผลิตและแปรรูปมันสำปะหลังเพื่อการค้า
- ฐานการผลิตอ้อย

๔. ศูนย์กลางอุตสาหกรรมการค้า การลงทุน การบริการ

- ศูนย์กลางเศรษฐกิจสู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๕. การท่องเที่ยว

- ตามรอยเส้นทางไดโนเสาร์และโบราณสถานยุคก่อนประวัติศาสตร์
- ท่องเที่ยวเชิงศาสนา/วัฒนธรรม(ไหว้พระ ๔ เมือง รุ่งเรืองตลอดชีวิต) พระธาตุขามแก่น พระธาตุยาคู ธาตุนาคูน พระธาตุเจดีย์ชัยมงคล

๖. ศูนย์กลางการศึกษา

- เป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัยของภูมิภาค
- การแลกเปลี่ยนนักศึกษาในอาเซียน
- การนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มจังหวัดในเชิงธุรกิจ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ๔ ปี พ.ศ. (๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)ฉบับทบทวน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่นกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาไว้ว่า “ ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเชื่อมโยง การค้า การลงทุน และการบริการของกลุ่มประเทศภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ”

พันธกิจ

๑. ชุมชนให้เข้มแข็ง คนในชุมชนมีชีวิตอยู่ด้วยความผาสุก
๒. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของอนุภาควิภาคภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เป้าประสงค์

๑. อัตราการเจริญโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และมีเสถียรภาพ
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม
๓. อนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน
๔. ยกระดับการค้า การลงทุน และการบริการให้มีการเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ อนุภาควิภาคภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน
๒. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมและมีคุณภาพ
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๔. การส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๖. การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ / แผนงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร ภาคบริการ และการท่องเที่ยว
แผนงาน

๑. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและมูลค่าภาคการเกษตร
๒. แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าด้านปศุสัตว์
๓. แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าด้านประมง

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของ OTOP และ SMEs
แผนงาน

๑. แผนงานเสริมสร้างศักยภาพของ OTOP และ SMEs

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมสีเขียว
แผนงาน

๑. แผนงานส่งเสริมธุรกิจ และอุตสาหกรรมสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข
แผนงาน

๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการบริการ
๒. แผนงานส่งเสริมคุณภาพ เฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการศึกษาพื้นฐานและขยายโอกาส
แผนงาน

๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
๒. แผนงานสร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
แผนงาน

๑. แผนงานสร้างสังคมสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
๒. แผนงานสร้างสรรค์ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข
๓. แผนงานพัฒนาอาชีพและรายได้ของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ อนุรักษ์ สร้างสรรค์ สืบสานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

แผนงาน

๑. แผนงานอนุรักษ์ สืบสานและพัฒนาองค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
๒. แผนงานสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่มจากมรดกทางวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ พื้นฟูรักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างมีส่วนร่วมและมีการใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืน

แผนงาน

๑. แผนงานการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

กลยุทธ์ที่ ๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรดินแบบมีส่วนร่วม

แผนงาน

๑. แผนงานปรับปรุงและบำรุงดินแบบมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ที่ ๓ อนุรักษ์ พื้นฟู และรักษาทรัพยากรน้ำโดยการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

แผนงาน

๑. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำต้นทุน และเพิ่มพื้นที่ชุ่มน้ำ

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างสังคม และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

๑. แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างความปรองดอง สมานฉันท์และส่งเสริมประชาธิปไตย

แผนงาน

๑. แผนงาน ส่งเสริมประชาธิปไตยและดำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ
๒. แผนงานบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้านระบบงานยุติธรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน

แผนงาน

๑. แผนงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
๒. แผนงานส่งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและความพร้อมเผชิญปัญหาความมั่นคง
๓. แผนงาน เสริมสร้างพลังมวลชนและแก้ปัญหาโดยสันติวิธี

กลยุทธ์ที่ ๓ ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

แผนงาน

๑. แผนงานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน

แผนงาน

๑. แผนงานปรับปรุงเส้นทางหลวงแผ่นดินสายรอง
๒. แผนงานขับขี่ปลอดภัย
๓. แผนงานลดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการจากภัยธรรมชาติ

แผนงาน

๑. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการเตือนภัยธรรมชาติ
๒. แผนงานขับเคลื่อนภัย
๓. แผนงานลดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสำคัญ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพโครงข่ายการคมนาคมขนส่งในการเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

แผนงาน

๑. แผนงานขยายโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง
๒. แผนงานพัฒนาการขนส่งและโลจิสติกส์

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและนานาชาติ

๑. แผนงานปรับปรุงและบำรุงดินแบบมีส่วนร่วม
๒. แผนงานส่งเสริมการประชุมสัมมนาและการท่องเที่ยว
๓. แผนงานส่งเสริมการค้าและการลงทุน
๔. แผนงานส่งเสริมความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

แผนงาน

๑. แผนงานพัฒนาการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
๒. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผล
๓. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและอำนวยความสะดวกเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

แผนงาน

๑. แผนงานพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์ที่ ๓ เพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

แผนงาน

๑. แผนพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน

ประเด็นปัญหาสำคัญของจังหวัดขอนแก่น

จังหวัดขอนแก่น ประสบปัญหาภัยธรรมชาติเป็นประจำทุกปี เช่น ภัยแล้ง และน้ำท่วม ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงและมียุทธศาสตร์ยาวนานมากขึ้น ส่งผลกระทบกับประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดที่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังมีปัญหาทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ไม่ถูกหลักวิชาการ โดยปัญหาสำคัญมีดังนี้

๑. ปัญหาภัยแล้ง จังหวัดขอนแก่นประสบปัญหาภัยแล้งเป็นประจำทุกปี ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภค และการเกษตร ซึ่งสามารถแบ่งพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง ๔ ระดับ คือ

(๑) พื้นที่เสี่ยงภัยสูง เนื้อที่ประมาณ ๑,๘๔๖,๔๐๙ ไร่ หรือร้อยละ ๒๗.๘ ของพื้นที่จังหวัดส่วนใหญ่อยู่ด้านทิศใต้ของอำเภอเมืองขอนแก่น ทิศใต้ของอำเภอบ้านฝาง และอำเภอหนองเรือ ทิศตะวันตกของอำเภอยะผา และครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งหมดของอำเภอมัญจาคีรี ชนบท แวงน้อย แวงใหญ่ พล โคกโพธิ์ไชย โนนศิลา และบางส่วนของเขตพื้นที่ อำเภอบ้านไผ่ หนองสองห้อง และเปือยน้อยปี ๒๕๕๔ มีหมู่บ้านเสี่ยงภัยแล้ง จำนวน ๑,๑๒๓ หมู่บ้าน

(๒) พื้นที่เสี่ยงภัยปานกลาง เนื้อที่ประมาณ ๓,๕๕๔,๑๗๐ ไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๕ ของพื้นที่จังหวัดส่วนใหญ่กระจายอยู่ทั่วทั้งจังหวัดปี ๒๕๕๔ มีหมู่บ้านเสี่ยงภัยแล้ง จำนวน ๑, หมู่บ้าน

(๓) พื้นที่เสี่ยงภัยน้อย เนื้อที่ประมาณ ๑,๔๙,๖๒๖ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๓ ของพื้นที่จังหวัดส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด ในเขตพื้นที่อำเภอภูเวียง ภูผาม่าน และชุมแพปี ๒๕๕๔ มีหมู่บ้านเสี่ยงภัยแล้ง จำนวน ๖๙๗ หมู่บ้าน

(๔) พื้นที่เสี่ยงภัยน้อยที่สุด มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๗๓,๓๒๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๖.๑ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด ส่วนใหญ่อยู่ในเขตบริเวณพื้นที่โครงการชลประทานหนองหวาย และบริเวณใกล้เคียงกับลำน้ำและแหล่งน้ำหลัก

๒. ปัญหาดินเค็ม พื้นที่ที่ประสบปัญหาดินเค็ม มีประมาณ ๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๙.๔ ของพื้นที่จังหวัด โดยมีพื้นที่ดินเค็มอยู่ในเขตอำเภอด่านตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มลำน้าชิง ได้แก่อำเภอเมืองขอนแก่น บ้านฝาง พระยืน ชนบท บ้านไผ่ มัญจาคีรี พล หนองสองห้อง บ้านแฮด โนนศิลา และ เปือยน้อย โดยเป็นดินเค็มระดับเล็กน้อยถึงปานกลางประมาณ ๑.๙ ล้านไร่ และระดับมากถึงมากที่สุดประมาณ ๐.๑ ล้านไร่ นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่สูงที่มีชั้นหินเกลือรองรับอยู่ด้านล่างกระจายอยู่ในเขตอำเภอต่าง ๆ ได้แก่ อำเภอเมืองขอนแก่น บ้านฝาง แวงน้อย พล หนองสองห้อง น้ำพอง และซำสูง ทำให้ไม่สามารถทำการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยไม่ถูกหลักสุขาภิบาล จังหวัดขอนแก่น มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ๒๒๕ แห่ง มีปริมาณขยะประมาณ ๑,๐๐๐ ตัน/วัน มีขยะที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลประมาณ ร้อยละ ๓๐.๒๕ โดยมีระบบกำจัดที่ถูกหลักสุขาภิบาลเพียง ๗ แห่ง รองรับปริมาณขยะได้ประมาณ ๓๐๐ ตัน/วัน ขยะส่วนที่เหลือยังมีการจัดการที่ไม่ถูกหลักวิชาการ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดขอนแก่นประจำปี (๒๕๖๐- ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์ อปท. ในเขตจังหวัดขอนแก่น

“ ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางเรียนรู้และเป็นหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ”

พันธกิจ (Mission)

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
๓. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุนการบริการ และการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงการข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน
๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์มีความสมดุล อย่างยั่งยืน
๗. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
 ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ
 ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการ แข่งขันภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและ ชุมชน	๑.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการชุมชนเมืองและชนบทอย่างทั่วถึง และเป็นระบบ ๑.๒ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ๑.๓ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบ ครบวงจร ๑.๕ สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร และการลดอุบัติเหตุ

ประเด็นยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๒.๑ โครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง ๒.๒ พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย ๒.๓ พัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล ๒.๔ พัฒนาพื้นที่สีเขียวและปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงาม เหมาะสม ๒.๕ สนับสนุนชุมชน หน่วยงาน ผู้ประกอบการในการพัฒนาระบบสุขภาพ และรักษาความสะอาดของครัวเรือน ชุมชน (ถังดักไขมัน บึงประดิษฐ์ ตลาดทางระบาย การกำจัดของเสีย)
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษา และ ศักยภาพพลเมือง	๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ ๓.๒ เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ๓.๓ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศและมุ่งสู่กีฬามืออาชีพ และการกีฬา/นันทนาการเพื่อออกกำลังกาย ๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ/ทักษะฝีมือ ที่เหมาะสมตรงศักยภาพของประชาชน ๓.๕ ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ๓.๖ เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชนกิจกรรมอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดี เห็นคุณค่าตนเองและสังคม ๓.๗ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการ เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๔.๑ บริหารจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน ๔.๒ อนุรักษ์ พื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชนและป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ๔.๓ พัฒนาพื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพโดยประชาชนมีส่วนร่วม ๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชนสิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย ๔.๕ สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔.๖ ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก โซลาร์ฟาร์ม ๔.๗ พัฒนาด้านแบบกิจกรรม/สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อปท. ตามศักยภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตร อย่างยั่งยืน	๕.๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร ๕.๓ ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุน การเกษตรอินทรีย์เพื่อภาวะสุขภาพ ๕.๔ สนับสนุนการพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและ นวัตกรรมในพื้นที่ ๕.๕ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ	๖.๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมใน ระดับปฐมภูมิ ๖.๒ พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม ๖.๓ สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและ เชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ ๖.๔ สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบ การบริการประชาชน ๖.๕ เฝ้าระวัง ป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และการแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบ การส่งต่อ
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทาง สังคม ให้เข้มแข็ง และ พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการ แข่งขันภายใต้หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	๗.๑ เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมจิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดั่งามแก่เด็กและ เยาวชน ๗.๒ อนุรักษ์ สืบสายทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ๗.๓ พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ ๗.๔ พัฒนา ส่งเสริม การพาณิชย์ การลงทุนและการท่องเที่ยว ๗.๕ ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ในการประกอบอาชีพ
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การ พัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๘.๑ ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน ๘.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการ ปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง ๘.๓ พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ๘.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชน ๘.๕ พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใส ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ประเมินผลกระทบจากการพัฒนาในท้องถิ่น

วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลสระแก้ว

“มุ่งพัฒนาสู่ “บ้านเมืองน่าอยู่ ก้าวทันเทคโนโลยี ดำรงอยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง สืบสานประเพณีท้องถิ่น ใส่ใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจการพัฒนาเทศบาลตำบลสระแก้ว

๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้พิการ คนชรา เป็นต้น
๒. ส่งเสริมด้านการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน
๓. ส่งเสริมด้านศาสนาและฟื้นฟูอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น
๔. พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี สะอาด สวยงาม และปลอดภัย
๕. จัดให้มีและบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคที่ดีพอต่อความต้องการ-การของประชาชน
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพและการรวมกลุ่มอาชีพของประชาชน
๗. เสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการแก้ไขปัญหาความยากจน
๘. ดำเนินงานตามแนวทางปฏิบัติของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ”
๙. รณรงค์และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีสภาพที่สมดุล และยั่งยืน
๑๐. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับการบริหารจัดการของเทศบาลตำบล
๑๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีโดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและจารีตประเพณี

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่
 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขัน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการเกษตร
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ / แผนงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาภายในตำบลสระแก้วตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รongรับประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติและได้รับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ
๒. ให้คนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นคนดี มีคุณภาพ มีศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขัน และมีคุณธรรม จริยธรรม สู้สังคมฐานความรู้
๓. ให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยบนความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ทำให้ชุมชน สังคม มีความสมานฉันท์และสันติสุข
๔. ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ทุกระดับทั้งในและนอกระบบครอบคลุมทุกช่วงวัยให้เรียนรู้ตลอดชีวิต

แผนงานการศึกษา

๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
๒. แผนงานสร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการบริการการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบได้รับการพัฒนาที่ดีเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนกิจกรรมที่จัดการด้านการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมค่านิยม จริยธรรมและวัฒนธรรม อันดีงาม แก่เด็กและเยาวชนส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย

แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

๑. เพื่อให้เด็กและเยาวชนในตำบลมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น
๒. ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน
๓. การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในหมู่บ้านอย่าง ต่อเนื่อง
๔. จำนวนสนามกีฬารวมถึงศูนย์ออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้นใน ตำบล

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนในตำบลมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการด้านการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. แผนงานสร้างสังคมสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
๒. แผนงานสร้างสรรค์ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข
๓. แผนงานพัฒนาอาชีพและรายได้ของประชาชน

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี
๒. จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมศึกษาดูงาน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข

แผนงานสาธารณสุข

๑. พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับปฐมภูมิ
๒. พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
๓. สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ
๔. สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบการบริการประชาชน
๕. ฝ้าระวัง ป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และการแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง ภายในตำบลมีความสงบเรียบร้อย สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบลรองรับประชาคมอาเซียน อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งน้ำ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลตำบลสระแก้ว ให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคมนาคมขนส่ง ความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชน

๒. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น

๓. พัฒนาสร้างสภาพแวดล้อมตำบลและหมู่บ้านให้ปลอดภัย ปลอดภัยเสพติด และปลอดภัยชุมชน

๔. พัฒนาสร้างและพัฒนาระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น โดยชุมชนมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๑. โครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

๒. พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนถนนที่ได้รับการก่อสร้างเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้างเสียงตามสาย

๓. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม

แผนงานรักษาความสงบภายใน

๑. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนเข้าอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม และสนับสนุนให้หมู่บ้าน / ชุมชน ปลอดภัยเสพติด และปลอดภัยชุมชน

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็น

ระบบ ครบวงจร

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. ครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมความสัมพันธ์ครอบครัว

๒. จำนวนประชาชนเข้าร่วมโครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย

๓. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลเสพติด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขัน

เป้าประสงค์

เกษตรกรมีความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น สามารถพัฒนาผลผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับประชาชนมีความรู้ด้านอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ การว่างงานในตำบลลดลง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและรายได้การเกษตร
๒. ส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน
๓. เพิ่มรายได้ภาคการค้า
๔. จำนวนเกษตรกรได้รับการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรทั้งด้านพืชและสัตว์
๕. จำนวนเกษตรกรที่สามารถผลิตพืชผลทางการเกษตรและมีตลาดรองรับทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์กลุ่มอาชีพ

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าการเกษตรอย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด
๒. ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนเกษตรกรได้รับการส่งเสริมความรู้ด้านพืชและสัตว์
๒. จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรผ่านการประเมินคุณภาพผลผลิต GAP เพิ่มขึ้น
๓. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมด้านตลาดรับซื้อสินค้า
๔. จำนวนครัวเรือนได้รับการส่งเสริมในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้รายจ่ายลดลง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการเกษตร

เป้าประสงค์

เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีสภาพที่สมบูรณ์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมบูรณ์ของป่าไม้และความสมดุลของธรรมชาติ ไม่ให้ทำลายต้นไม้ไปมากกว่านี้ ปรับปรุงภูมิทัศน์หรือสวนหย่อมรวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. กิจกรรมที่ดำเนินการในการฟื้นฟูสภาพป่าชุมชน ป่าสาธารณะอย่างต่อเนื่อง
๒. แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ได้รับการปรับปรุงพัฒนา
๓. แหล่งน้ำสาธารณะสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการบริโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรได้อย่างเพียงพอ
๔. คุณภาพของดินเพื่อการเกษตรมีคุณภาพที่ดีขึ้นเหมาะสมกับการเพาะปลูกของพืชแต่ละชนิด
๕. การจัดเก็บขยะมูลฝอยในพื้นที่เป็นระบบ ปริมาณขยะตกค้างในชุมชนลดน้อยลง

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการเกษตร

แผนงานการเกษตร

๑. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
๒. พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมสร้างจิตสำนึกที่ดีและมีความรักบ้านเกิดของตนเอง
๒. จำนวนต้นไม้ที่มีการปลูกเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการพัฒนาระบบจัดการน้ำเสีย

๑. พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
๒. พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการปรับปรุงคุณภาพของดิน
๓. จำนวนกิจกรรม/โครงการในการพัฒนาหรือส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพดินเพื่อการเกษตร

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุง

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

แผนงานบริการชุมชนและสังคม

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
๒. จำนวนหมู่บ้านไม่มีน้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี เป้าประสงค์

ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่นมากขึ้น มีคุณธรรมจริยธรรม รอบรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มีการจัดสรรทรัพยากรทำให้เกิดความพร้อมต่อการให้บริการประชาชนมากยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง
๒. ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพในการให้บริการภาครัฐ
๓. ยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน
๔. ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง
๕. สร้างความมั่นคง ปลอดภัย สันติสุข และสมานฉันท์ของทุกภาคส่วน
๖. การจัดเก็บรายได้ขององค์กรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มสมรรถนะในการปฏิบัติงาน

แผนงานบริหารงานทั่วไป

๑. การพัฒนาขีดความสามารถการทำงานของบุคลากร
๒. การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและนวัตกรรมในการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
๓. การเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ศักยภาพในการปฏิบัติงาน
๒. จำนวนกิจกรรม โครงการที่ดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กร
๓. จำนวนหมู่บ้านมีการบริหารและการจัดระเบียบชุมชนที่ดี
๔. ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพในการให้บริการภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

แผนงานบริหารงานคลัง

๑. การพัฒนาระบบบริหารจัดการการเงิน การคลัง และงบประมาณ

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. ร้อยละของการจัดเก็บได้เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๒. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมประชาคม

กลยุทธ์ที่ ๔ การบริหารจัดการภายในองค์กร

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน
- ๒ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต ของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT

จากผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลสระแก้ว และสภาพความต้องการของประชาชนโดยแท้จริง การประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength-S) จุดอ่อน (Weak-W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity-O) และอุปสรรค (Threat-T) เป็นเครื่องมือ สามารถวิเคราะห์ประเมินผลได้ดังนี้

๑. จุดแข็ง (Strength-S)

๑.๑ เทศบาลตำบลสระแก้ว เป็นที่ราบลุ่มที่ดอนและเป็นดินร่วนปนทรายเหมาะสำหรับทำการเกษตร คือ อ้อย มันสำปะหลัง เป็นพืชเศรษฐกิจ

๑.๒ เทศบาลตำบลสระแก้ว มีความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน คือ ลำห้วยเลาใหญ่ เลาห้วยเลาเล็ก ลำห้วยเสียว ลำห้วยโสกผือ และลำห้วยลำพังชู เป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ทางอาหาร

๑.๓ ประชาชนในพื้นที่ มีการอนุรักษ์ประเพณีอันดีของท้องถิ่นไว้ดี ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาภายในตำบล

๑.๔ ประชาชนภายในพื้นที่เทศบาลตำบลสระแก้ว ค่อนข้างมีศักยภาพ มีความรู้ความสามารถในเกณฑ์ดี สามารถจะเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชน และสามารถขอความร่วมมือเพื่อช่วยเหลือในการของราชการได้

๑.๕ ในพื้นที่เทศบาลตำบลสระแก้ว ประชาชนมีการรวมกลุ่มอาชีพ หลายกลุ่ม มีการจัดตั้งกลุ่มเป็นสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับหนึ่ง

๑.๖ มีทางหลวงแผ่นดิน ๒๒๙๗ ผ่าน และมีรถประจำทางวิ่งตลอดวัน

๑.๗ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่พร้อมจะทำการปรับปรุงหรือพัฒนาฟื้นฟูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของตำบลและอำเภอได้

๑.๘ ผู้นำชุมชน เข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือการวางแผนพัฒนาชุมชนกับเทศบาลตำบลสระแก้ว และหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

๑.๙ มีหอกระจายข่าว บอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางราชการทุกหมู่บ้าน ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร ประกาศต่างๆของหน่วยงานได้อย่างทั่วถึง

๑.๑๐ ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น และบุคลากรขององค์กรมีวิสัยทัศน์และยึดถือแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ

๒. จุดอ่อน (Weakness – W)

- ๒.๑ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ดอน สภาพดินเป็นดินร่วนและดินทราย ขาดความอุดมสมบูรณ์ และ ดินเค็มเป็นบางพื้นที่ มีป่าเสื่อมโทรม สภาพโดยทั่วไปแห้งแล้ง พื้นที่ทำการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร
- ๒.๒ ความขัดแย้งภายในหมู่บ้าน ตำบล เป็นปัจจัยหนึ่งที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนา
- ๒.๓ การมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนอยู่ในระดับต่ำ
- ๒.๔ อัตราการว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- ๒.๕ รายจ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้เท่าเดิมหรือลดลง
- ๒.๖ การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนา ไม่ครอบคลุมทุกด้าน
- ๒.๗ พื้นที่บางแห่งยังไม่ได้รับการพัฒนาทางด้าน ทางสัญจร ไฟฟ้า แหล่งน้ำ การสาธารณสุขโรคอื่นๆ ยังดำเนินการไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนที่ไกลออกจากชุมชนเดิมมากขึ้น

๓. โอกาส (Opportunity - O)

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ว่าการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การจัดการบริการสาธารณะที่มีความหลากหลาย การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

๓.๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจ ๖ ด้าน ทำให้เทศบาลมีโอกาสได้รับการจัดสรรทั้งงบประมาณ การฝึกอบรมความรู้ ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่แบบผสมผสาน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน กระตุ้นให้ชุมชนพึ่งตนเอง

๓.๔ รัฐบาลมีแนวนโยบายการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น

๓.๕ มีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาครัฐ เน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผลประโยชน์

๓.๖ การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งของท้องถิ่น จะทำให้การบริหารงานของเทศบาลตำบล สระแก้ว มีศักยภาพมากขึ้น และผู้บริหารจะมองปัญหาในภาพรวมมากขึ้น

๓.๗ ทศบาลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัว และเกิดพัฒนาในทุกด้าน

๓.๘ เทศบาลตำบลสระแก้ว อยู่ในเขตอำเภอที่จังหวัดให้ความสนใจในการแก้ปัญหาภัยแล้ง

๓.๙ เทศบาลตำบลสระแก้ว มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก ทำให้การขนส่งสินค้า และการเดินทางไปที่อื่น ๆ ได้สะดวก

๓.๑๐ เทศบาลตำบลสระแก้ว มีแหล่งน้ำ คือ ลำห้วยเลาใหญ่ เลาห้วยเลาน้อย ลำห้วยเสียว ลำห้วยโสกผือ และลำห้วยลำพังชู

๔. อุปสรรค (Threat - T)

๔.๑ สภาพการณ์สถานการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจในระดับประเทศและภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่ไม่มีความต่อเนื่องกัน มักมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายอยู่บ่อยครั้ง

๔.๒ ค่านิยมเยาวชนขนาดของตำบลมีแนวโน้ม ฟุ่มเฟือย ให้ความสำคัญความเป็นไทยน้อย สนใจอารยธรรมต่างชาติมากขึ้น

๔.๓ เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว นำไปสู่ปัญหาทางสังคม เนื่องจากประชาชนไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น

๔.๔ การเกิดภัยธรรมชาติซ้ำซากอยู่เป็นประจำทุกปี เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม เป็นต้น

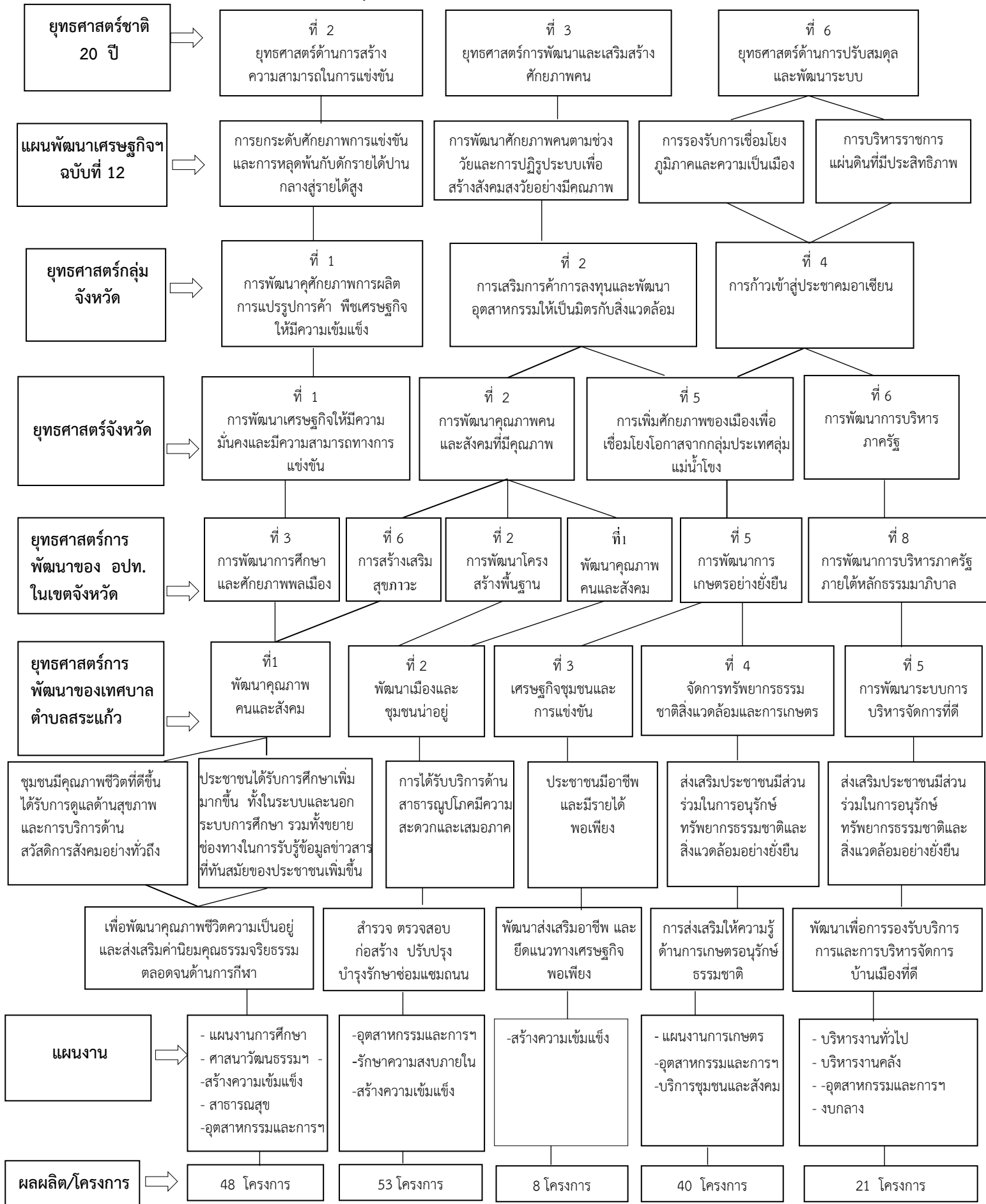
๔.๕ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ไม่สามารถขจัดปัญหาได้หมดสิ้น

๔.๖ ราคาพืชผลและผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗๖

โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลสระแก้ว พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลสระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น
Strategy Map

แบบ ยท 02

วิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาสู่ “บ้านเมืองน่าอยู่ ก้าวทันเทคโนโลยี ยึดหลักธรรมาภิบาล ดำรงอยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง
ใส่ใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

ยุทธศาสตร์

ด้านการพัฒนาคุณภาพ
คนและสังคม

การพัฒนาเมืองและ
ชุมชนน่าอยู่

ด้านเศรษฐกิจชุมชน
เพื่อการแข่งขัน

ทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อมและ
การเกษตร

การพัฒนาระบบ
บริหารจัดการที่ดี

เป้าประสงค์

ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
ขึ้น ได้รับการดูแลด้าน
สุขภาพและการบริการ
ด้านสวัสดิการสังคมอย่าง
ทั่วถึง

ประชาชนได้รับการศึกษาเพิ่ม
มากขึ้น ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา รวมทั้งขยาย
ช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
ที่ทันสมัยของประชาชนเพิ่มขึ้น

การได้รับการบริการ
ด้านสาธารณสุขภาค
มีความสะดวกและ
เสมอภาค

ประชาชนมีอาชีพ
และมีรายได้
พอเพียง

ส่งเสริมประชาชนมี
ส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมอย่าง
ยั่งยืน

ส่งเสริมประชาชนมี
ส่วนร่วมในการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมอย่าง
ยั่งยืน

คำเป้าหมาย

พัฒนาระบบการเรียนรู้
สร้างโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส
อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

โครงสร้างพื้นฐาน
สาธารณูปโภค
สาธารณูปการ ทั่วถึง

ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่
ที่ดีขึ้นมีรายได้เสริมตลอดทั้ง
ปี

ประชาชนมีความรักและ
หวงแหนทรัพยากร

การบริการที่
สะดวกรวดเร็ว
โปร่งใส มีคุณภาพ

กลยุทธ์

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตความ
เป็นอยู่และส่งเสริมค่านิยม
คุณธรรมจริยธรรม
ตลอดจนด้านการกีฬา

สำรวจ ตรวจสอบ
ก่อสร้าง ปรับปรุง
บำรุงรักษาซ่อมแซมถนน
และรักษาความปลอดภัย

พัฒนาส่งเสริมอาชีพ และยึด
แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

การส่งเสริมให้ความรู้ด้าน
การเกษตรอนุรักษ์ธรรมชาติ

พัฒนาเพื่อการรองรับ
บริการการและการ
บริหารจัดการบ้านเมืองที่
ดี

แผนงาน

- แผนงานการศึกษา
- ศาสนาวัฒนธรรมฯ
- สร้างความเข้มแข็ง
- สาธารณสุข
- อุตสาหกรรมและการฯ

- อุตสาหกรรมและการฯ
- รักษาความสงบภายใน
- สร้างความเข้มแข็ง

- สร้างความเข้มแข็ง

- แผนงานการเกษตร
- อุตสาหกรรมและการฯ
- บริการชุมชนและสังคม

- บริหารงานทั่วไป
- บริหารงานคลัง
- อุตสาหกรรมและการฯ
- งบกลาง

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) เทศบาลตำบลสระแก้ว

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาภายในตำบลสระแก้วตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคมอาเซียน	จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบได้รับการพัฒนาที่ดีเพิ่มขึ้น	๒๕	๕๐	๗๕	๑๐๐	การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพทุกระดับทั้งในและนอกระบบ ครอบคลุมทุกช่วงวัย ให้เรียนรู้ตลอดชีวิต	กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษขั้นพื้นฐานและขยายโอกาส การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา	เพิ่มขึ้นปีละ ๒๕ %	กองการศึกษา	สำนักปลัด
				จำนวนกิจกรรมที่จัดการด้านการศึกษา	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพทุกระดับทั้งในและนอกระบบ ครอบคลุมทุกช่วงวัย ให้เรียนรู้ตลอดชีวิต	กิจกรรมการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ	จัดกิจกรรมปีละ ๔ กิจกรรม	กองการศึกษา	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาภายในตำบล	จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนในตำบลมีคุณธรรมจริยธรรมมีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	ส่งเสริมค่านิยมจริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามแก่เด็กและเยาวชน	กิจกรรมเสริมสร้างค่านิยมคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามแก่เด็กและเยาวชน	เพิ่มขึ้นปีละ ๑๐%	กองการศึกษา	สำนักปลัด
			สระแก้วตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคมอาเซียน	จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการด้านการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน	๑	๑	๑	๑	ส่งเสริมค่านิยมจริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามแก่เด็กและเยาวชน	กิจกรรมการสร้าง ความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข การอนุรักษ์ สืบสาน ศาสนา ศิลปะ จารีต ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น	ปีละ ๑ กิจกรรม	กองการศึกษา	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาภายในตำบล สระแก้วตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รongรับประชาคมอาเซียน	จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดี	๒๕	๕๐	๗๕	๑๐๐	การเสริมสร้างและสนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุข การป้องกันและควบคุมโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีสมบูรณ์	กิจกรรมพัฒนาความรู้และทักษะ การดูแลสุขภาพ การสร้างสุขภาวะชุมชนที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ	จำนวนผู้ได้รับการส่งเสริมสุขภาพเพิ่มขึ้นปีละ ๒๕ คน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมศึกษาดูงาน	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	การเสริมสร้างและสนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุข การป้องกันและควบคุมโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีสมบูรณ์	กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาาระบบบริการด้านสาธารณสุขมูลฐานของชุมชน	อาสาสมัครสาธารณสุขได้รับการอบรมปีละ ๔๐ คน	สำนักปลัด	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลิตโครงการ / กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณสุขปลอดภัยครอบคลุมทั่วทั้งตำบลสามารถยกระดับการศึกษาภายในตำบลสระแก้วตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รongรับประชาคมอาเซียน	จำนวนโครงการ/กลุ่มที่เข้าร่วมโครงการกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการแพทย์แผนไทย	๑	๑	๑	๑	พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก การแพทย์พื้นบ้านและสมุนไพร	โครงการพัฒนาความรู้ความสามารถทักษะเกี่ยวกับการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก การนวดแผนไทย	ปีละ ๑ โครงการ	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง	๑	๑	๑	๑	การส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย	กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาทักษะด้านกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	ปีละ ๑ โครงการ	กองการศึกษา	สำนักปลัด
				จำนวนสนามกีฬา รวมถึงศูนย์ออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้นในตำบล	๑	๑	๑	๑	การส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย	กิจกรรมการปรับปรุงพัฒนาลานกีฬา สวนสุขภาพ สวนสาธารณะ เพื่อการออกกำลังกาย	ปีละ ๑ หมู่บ้าน	กองการศึกษา	

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง ภายในตำบลมีความสงบเรียบร้อย สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล รองรับประชาคมอาเซียน อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งน้ำ	จำนวนถนนที่ได้รับการก่อสร้างเพิ่มขึ้น	๓	๓	๓	๓	พัฒนาและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง	กิจกรรมการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ พัฒนาการคมนาคมขนส่งอย่างเป็นระบบ	ก่อสร้างปรับปรุง ปีละ ๓ เส้นทาง	กองช่าง	สำนักปลัด
				จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้างก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า	๒	๒	๒	๒	พัฒนาและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและระบบการให้บริการขนส่งมวลชน	กิจกรรมการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งก่อสร้างตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ปีละ ๒ เส้นทาง	กองช่าง	สำนักปลัด
				จำนวนประชาชนเข้าอบรม อาสาสมัครและป้องกันภัยเพิ่มขึ้น	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น	กิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการสร้างเสริมเข้มแข็งชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันภัยพิบัติ ภัยสาธารณภัย	เพิ่มขึ้นปีละ ๑๐ คน	สำนักปลัด	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
การสร้าง ความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง ภายในตำบลมีความสงบเรียบร้อย สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบลรองรับประชาคมอาเซียน อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งน้ำ	จำนวนครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมความสัมพันธ์ครอบครัว	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชุมชนแบบมีส่วนร่วม	กิจกรรมส่งเสริมการสร้างความปลอดภัย ความสัมพันธ์ การสร้างครอบครัว สังคม ชุมชนอย่างยั่งยืน	เพิ่มขึ้นปีละ ๑๐ ครอบครัว	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม	กิจกรรมการส่งเสริมการพัฒนาความรู้และการมีส่วนร่วมด้านสิทธิมนุษยชน กฎหมายทั่วไป และข้อบังคับสังคมและชุมชน	ปีละ ๓๐ คน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ห่างไกลยาเสพติด	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	ส่งเสริมและสนับสนุนให้หมู่บ้าน ชุมชนปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข	โครงการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนระงับยับยั้งป้องกัน และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่แบบบูรณาการ	ปีละ ๕๐ คน	สำนักปลัด	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๕๘	๕๙	๖๐	๖๑					
การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถในการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	เกษตรกรมีความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้นสามารถพัฒนาผลผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับประชาชนมีความรู้ด้านอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ การว่างงานในตำบลลดลง	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าการเกษตรอย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด	กิจกรรมการพัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้	ปีละ ๑๐ ครอบครั้ว	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				ผลิตภัณฑ์ OTOP ตำบลมีขายตามท้องตลาด	๑	๑	๑	๑	พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าการเกษตรอย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด	กิจกรรมการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของกลุ่มอาชีพเพื่อการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน	ปีละ ๑ โครงการ	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				กลุ่มมีการบริหารจัดการกลุ่มที่ถูกต้อง	๑	๒	๓	๔	พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าการเกษตรอย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด	กิจกรรมสนับสนุนส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพเสริม การพัฒนากลุ่มอาชีพในชุมชน	เพิ่มขึ้นปีละ ๑ กลุ่ม	สำนักปลัด	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๕๘	๕๙	๖๐	๖๑					
การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถในการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	เกษตรกรมีความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น สามารถพัฒนาผลผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับ ประชาชนมีความรู้ด้านอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ การว่างงานในตำบลลดลง	จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมความรู้ด้านพืชและสัตว์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ	กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้การประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม	ปีละ ๑๐ คน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมด้านตลาดรับซื้อสินค้า	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ	โครงการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรโดยเน้นคุณภาพให้ตรงต่อความต้องการตลาดกลุ่มอาเซียน	ปีละ ๑๐ คน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ	กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนากลุ่มอาชีพอย่างยั่งยืน	ปีละ ๑๐ ครอบครัว	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑	๑	๑	๑	พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว	โครงการ/กิจกรรมส่งเสริมปรับปรุง อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน	ปีละ ๑ โครงการ	กองช่าง	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีสภาพที่สมบูรณ์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมบูรณ์ของป่าไม้และความสมดุลของธรรมชาติ ไม่ให้ทำลายต้นไม้ไปมากกว่านี้ ปรับปรุงภูมิทัศน์หรือสวนหย่อมรวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล	กิจกรรมที่หมู่บ้านมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	๑	๑	๑	๑	กิจกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะชุมชนอย่างเป็นระบบ	หมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการมีความสะอาดมากยิ่งขึ้น	๑ กิจกรรม	กองช่าง	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
การบริหารจัดการภาครัฐ	การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี	การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี	ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่นมากขึ้น มีคุณธรรมจริยธรรม รอบรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลสระแก้ว มีการจัดสรรทรัพยากรทำให้เกิดความพร้อมต่อการให้บริการประชาชนมากยิ่งขึ้น	ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถศักยภาพในการปฏิบัติงาน	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	กิจกรรมการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงและรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	บุคลากรได้รับการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	ปีละ ๙๐%ของบุคลากร	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
				จำนวนกิจกรรมโครงการที่ดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กร	๕	๕	๕	๕	กิจกรรมการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัยและบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	การบริการด้านข้อมูลสารสนเทศแก่ประชาชนได้อย่างครบถ้วน	ปีละ ๕ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
				ร้อยละของรายได้ที่จัดเก็บเพิ่มขึ้น	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	กิจกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น	ร้อยละของการจัดเก็บภาษีในพื้นที่เพิ่มขึ้น	ปีละ ๑๐๐%ของการจัดเก็บรายได้	กองคลัง	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ทต.สระแก้ว	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิตโครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
การบริหารกิจการภาครัฐ	การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี	การพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี	ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่นมากขึ้น มีคุณธรรมจริยธรรม รอบรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มีการจัดสรรทรัพยากรทำให้เกิดความพร้อมต่อการให้บริการประชาชนมากยิ่งขึ้น	จำนวนหมู่บ้านที่มีการบริหารและการจัดการระเบียบชุมชนที่ดี	๔	๔	๔	๔	กิจกรรมการสร้างความปลอดภัยของชุมชนคันท์การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในและการวางแผนพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน	หมู่บ้านมีการบริหารจัดการชุมชนที่ดี	ทั้ง ๔ ชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา
				ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพงานการให้บริการภาครัฐ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	กิจกรรมการส่งเสริมการบริหารจัดการองค์กรโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการของภาครัฐ	ร้อยละ ๘๐% ของผู้รับบริการ	สำนักปลัด	กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา

ส่วนที่ ๔

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการศึกษา แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน แผนงานสาธารณสุข แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองการศึกษา สำนักปลัด กองช่าง	กองคลัง
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	ด้านการเศรษฐกิจ ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน	สำนักงานปลัด กองช่าง	กองคลัง
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขัน	ด้านการเศรษฐกิจ ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักงานปลัด	กองคลัง
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการเกษตร	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักงานปลัด	กองคลัง
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการดำเนินงาน	แผนงานบริหารทั่วไป งานบริหารงานคลัง แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา แผนงานงบกลาง	สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง	กองคลัง

รายละเอียดโครงการ

ส่วนที่ ๕

การติดตามประเมินผล

การติดตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ และการนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเป็นหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น ต้องกำหนดแนวทางนโยบายในการบริหารพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องกำหนดแนวทางการพัฒนา ให้แผนพัฒนาท้องถิ่นตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการและศักยภาพของเทศบาลตำบลนาแพง รวมทั้งสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น แบบบูรณาการและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ตลอดจนทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและนโยบายของรัฐบาล ดังนั้นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติจึงสามารถแบ่งเป็น ๔ แนวทางดังนี้

๑. เทศบาลตำบลสระแก้ว ดำเนินการเอง โดยการแปลงแนวทางการพัฒนาและโครงการในแผนพัฒนาสามปี ไปจัดทำแผนงานงบประมาณ หรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายงบประมาณประจำปี เพื่อปฏิบัติให้บรรลุจุดประสงค์ของแผนงานโครงการ

๒. การสนับสนุนให้หน่วยงานราชการอื่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน เป็นผู้ดำเนินงานในกรณีที่เทศบาลตำบลสระแก้ว ไม่มีความพร้อมหรือศักยภาพเพียงพอและมีหน่วยงานหรือองค์กรอื่นมีศักยภาพและมีความพร้อมที่จะดำเนินงานมากกว่า

๓. การร่วมมือกับหน่วยงานอื่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น องค์กรเอกชนอื่น ในการดำเนินงานในกรณีที่จะปฏิบัติงาน ต้องเกี่ยวพันกับหน่วยงานหรือองค์กร โดยอาจดำเนินงานในรูปแบบคณะทำงานหรือคณะกรรมการ

๔. การประสานหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชนอื่นเป็นผู้จัดสรรงบประมาณและดำเนินการตามแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปีและยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลนาแพง โดยผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหารและคณะกรรมการพัฒนา คณะกรรมการประสานการพัฒนาและผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ตามลำดับ

หน่วยงานดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

กำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยการกำกับดูแลของ ปลัดเทศบาลตำบลสระแก้ว และผู้หารท้องถิ่น ดังนี้

๑. สำนักปลัดเทศบาลตำบลสระแก้ว
๒. กองคลัง
๓. กองช่าง
๔. กองการศึกษา

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙)

เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา มีรายละเอียด ดังนี้

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ประกอบด้วย

- ๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน
 - ๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๑๕ คะแนน
 - ๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๕ คะแนน ประกอบด้วย
 - (๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน
 - (๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน
 - (๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน
 - (๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน
 - (๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน
 - (๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน
 - (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน
 - (๘) แผนงาน ๕ คะแนน
 - (๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน
 - (๑๐) ผลผลิต/โครงการ ๕ คะแนน
- คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ประกอบด้วย

- ๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน
- ๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน
- ๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน
- ๒.๔ ยุทธศาสตร์และแผนงาน ๑๐ คะแนน
- ๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย
 - (๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน
 - (๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน
 - (๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

- (๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน
 - (๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน
 - (๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน
 - (๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน
 - (๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชชารัฐ ๕ คะแนน
 - (๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน
 - (๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน
 - (๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน
 - (๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน
- คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๕
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสะดวกคล่องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.ข้อมูลสภาพทั่วไปและ ข้อมูลพื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ ตำบลลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้าน การเมือง/การปกครอง เช่นเขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการ ปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวน ประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคม ขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การ พาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯและเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือ ศาสนาประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการ ดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วม คิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วม แก้ปัญหา ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหา สำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

๒ . การวิเคราะห์ สภาพการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๑๕ (๒)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๑)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุขความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีตประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๒)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๒)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๒)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	(๒)	
	(๗) สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนเชิงพื้นที่ มีการนำเสนอปัญหา ค้นหาสาเหตุของปัญหาหรือสมมติฐานของปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหาหรือวิธีการแก้ไขปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหา	(๒)	
	(๘) สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ เช่น สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณการประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในเชิงปริมาณ และการประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงคุณภาพ	(๑)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
.ยุทธศาสตร์			
๓ . ๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๙) ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ เช่น ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ ผลกระทบ และสรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	(๑)	
๓ . ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาลหลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๔ วิสัยทัศน์	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)			
๓.๘ แผนงาน			
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ผลผลิต/โครงการ เป็นผลผลิตที่เป็นชุดหรือเป็นโครงการที่เป็นชุดกลุ่มหรืออันหนึ่งอันเดียวกัน ลักษณะเดียวกัน เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีอย่างถูกต้องและครบถ้วน	(๕)	
๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ			
	รวมคะแนน	๑๐๐	

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้อง
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อ
ความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.การสรุป สถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อย ต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้าน สังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒.การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น สี่ปีไปปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลใน เชิงปริมาณเช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็ คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่ จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไรสามารถอธิบายได้ ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative)	๑๐	
๓.การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น สี่ปีไปปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือ การนำเอาเทคนิคต่างๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความ ต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุครุภัณฑ์ การ ดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลัก ประสิทธิผล(Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้ ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับ ส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือ หลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่ สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักประชา รัฐ และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและโดยเฉพาะ เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP)	๑๐	
๕.โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมี ความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่า จะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้อง กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของ โครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการ ดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความเป็นไป ได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง บประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใด และจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หาก กลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่มให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือ กลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้อุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๓๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.โครงการพัฒนา(ต่อ) ๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นที่เป็นปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (LSEP)	(๕)	
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔)ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณการราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่นมีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์มีความคลาดเคลื่อนไม่มากกว่า หรือไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าของการนำไปตั้ง งบประมาณรายจ่ายในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เงินสะสม หรือรายจ่ายพัฒนาที่ปรากฏในรูปแบบอื่นๆ	(๕)	
๕ . ๑ ๑ มีการกำหนด ตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI)ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness)ใช้บอกประสิทธิภาพ(efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจการกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้อง เท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ ควรคำนึงถึง (๑) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการ ดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุด และสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
	รวมคะแนน	๑๐๐	

๓.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ข้อ ๓๐ (๕) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดว่า ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่น ทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าวและต้อง ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือน ตุลาคมของทุกปี และ ข้อ ๒๙ (๓) กำหนดว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่น ทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็น ระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่าง ๆ

๓.๑ ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

- (๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)
 - (๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) แบบบัตรคะแนน หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton
 - (๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))
 - (๔) แบบเชิงเหตุผล (Logical Model) ตัวแบบเชิงเหตุผล หรือ Logical Model
 - (๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS)) ระบบการวัดกระบวนการปฏิบัติงานหรือ PPMS
 - (๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นหรือ Problem Solving Method
 - (๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods)
 - (๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)
 - (๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)
 - (๑๐) แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model) และ
 - (๑๑) แบบอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตาม ข้อ (๑)-(๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้
- ๓.๒ เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริง ๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่
- ๓.๓ ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร
- ๓.๔ วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicators : KPIs)
- ๓.๕ ผลกระทบ (Impact) สำหรับผลคะแนนติดตามประเมินผลจะรายงานตามหัวต่อไป

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ดีเพียงใดก็ตาม หากไม่สามารถบังคับถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้ก็จะเป็นการบ่งบอกถึงความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ ดังนั้นระบบการติดตามจึงเป็นเครื่องมือสำคัญ และมีความจำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่ หากไม่มีการติดตามการดำเนินการตามโครงการย่อมส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายก็อาจจะสูงกว่าที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการจะไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับประโยชน์น้อยกว่าที่ควรจะเป็น และจะเกิดปัญหาในการควบคุมคุณภาพของการดำเนินงาน เสียเวลาในการตรวจสอบและอาจเกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน หรือระหว่างหน่วยงาน กับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการซึ่งในทางตรงกันข้ามหากโครงการมีระบบการติดตามที่ดี ก็จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นก็จะไม่เกิดขึ้น หรืออาจจะเกิดแต่เพียงเล็กน้อย แต่ก็สามารถหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงได้ทันถ่วงที

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลของการพัฒนา

การประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข การขยายขอบเขต หรือการยุติการดำเนินงาน ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การประเมินผลแผนงานโครงการจึงเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่า แผนงาน / โครงการที่กำหนดไว้ ได้มีการปฏิบัติหรือไม่และปฏิบัติอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่

การติดตามและประเมินผลเป็นการตรวจสอบดูว่ามีความสอดคล้องกับการใช้งบประมาณเพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผล ถือว่าเป็นข้อมูลย้อนกลับ ที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุง และการตัดสินใจต่อไป

ประกาศเทศบาลตำบลสระแก้ว
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ของเทศบาลตำบลสระแก้ว

เทศบาลตำบลสระแก้ว ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาเทศบาล โดยได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งผ่านการพิจารณาจาก คณะกรรมการสนับสนุน การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลสระแก้ว คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลสระแก้ว และนายกเทศมนตรี ตำบลสระแก้ว พิจารณาอนุมัติ ตามลำดับแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ เทศบาลตำบลสระแก้ว จึงประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

จ.ส.อ.

(วริน หวานเสนาะ)
ปลัดเทศบาลตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลสระแก้ว